

[Hans Hedtoft.]

gerne. Nu har de danske Vælgere gennem to Aar haft Lejlighed til at konstatere, hvorledes en Venstregering kan lede Danmark, hvorledes Handlinger staar til Løfter, og det er efter vor Mening paa Tide, at de danske Vælgere faar Lejlighed til at afsige deres Dom. Det er klart, at Socialdemokratiet, hvis Valgafgørelsen peger paa os, er parat til at gøre sin parlamentariske Pligt, men hvorledes en eventuel ny Regering skal være, maa, som jeg sagde, naturligvis afhænge af Valgets Udfald.

Jeg har allerede i min første Tale sagt, og jeg har sagt det gentagne Gange før, at et vidtgaende Samarbejde i en eller anden Form mellem alle ansvarlige Kræfter baade i Erhvervsliv og Politik er fornødent i Danmarks nuværende alvorlige økonomiske Situation. Selvfølgelig er et saadant Samarbejde paakrævet, men det maa ogsaa paakaldes, og det kan kun paakaldes af en Regering, der ejer Evne til at skabe Samling i Danmark; men en saakaldt Samlingsregering, der er uenig i alle afgørende Spørgsmaal og derved lammes i sine Handlinger og sit Initiativ, er efter min Mening lidet attraaerværdig. Hvor svært det kan være at blive enig, har det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft jo tilstrækkelig Erfaring for fra de to Aar, der er gaaet under den nuværende Regerings Ledelse, hvor han og det Parti, han repræsenterer, har haft Lejlighed til at staa i et saakaldt Samarbejdsforhold til Regeringen Knud Kristensen.

Jeg har en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Han aabenbarede, at han mangler Stof til sin fortsatte krampagtige Mistæneliggørelse af Socialdemokratiet, og stillede derfor Spørgsmaal til mig om Socialdemokratiets Stilling til en Resolution, som Dansk Arbejdsmands Forbunds Kongres havde vedtaget, en Resolution med forskellige Ønsker og Henstillinger til Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedledelse. Det er nu hans lille Valgfidus, derfor er den slaaet stort op i Kommunistbladet i Dag, gør man mig opmærksom paa. Jeg kan ikke tjene ham i at tage Stilling her, hverken til Resolutionen fra Arbejdsmandenes Kongres eller den fra Smedenes Kongres. De paagældende Forbunds Hovedledelse vil sikkert vide at foretage det fornødne for at søge gennemført det mulige for at gavne deres Medlemmer. Men det er maaske rimeligt, naar det ærede Medlem spørger, at henlede Opmærksomheden paa, at baade den Kongres, han nævnte, Smedekongressen og alle øvrige Fagforeningskongresser i denne Sommer paa det kraftigste har fordømt det kom-

munistiske Splittesarbejde og Kommunisternes uansvarlige Agitation og næsten enstemmig opfordret til Samling om Socialdemokratiet. Det tier han klogeligt med, han kommer bare med sin lille Fidus. Den Stilling har Fagforeningskongresserne taget, fordi man overalt i Fagbevægelsen erkender, at nu er Øjeblikket kommet, hvor der maa skabes politisk Mulighed for Genopbygning, og paa det Omraade maa dansk Fagbevægelse naturligvis ogsaa yde sin betydningsfulde Medvirken.

Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning til den højtærede Finansminister, der finder det naturligt, at Aldersrentemodtagerne har faaet Skatteforhøjelse, fordi de ogsaa har faaet Indtægtsforøgelse. Jeg tror, at Danmarks Aldersrentemodtagere vil ryste paa Hovedet, naar der tales om, at de har faaet Indtægtsforøgelse, de vil alle sammen regne med, at Rabatkortene er blevet taget fra dem. Det, jeg ankede over i Forbindelse med Rentemodtagerne, var, at alt for mange af disse daarligt stillede danske Medborgere efter min Mening paa urimelig Maade har faaet deres Skat forhøjet, og heri ønsker vi, som jeg har nævnt det, en Ændring. Vi ønsker at give Rentemodtagerne en hjælpende Haand.

De Bemærkninger, den højtærede Finansminister fremsatte angaaende Nationalbudgettet, overraskede mig. Jeg ved virkelig godt, at Danmarks Erhvervsforhold er paavirkelige af Udlandets Forhold, men Meningen med et Nationalbudget er jo ikke at binde Produktionen til bestemte og uforanderlige Maal, Meningen med et Nationalbudget er at skabe Mulighed for en materiale-mæssig og arbejdsmæssig Prognose, saa at man til Stadighed kan konstatere Stillingen. Jeg forstaa derfor ikke den højtærede Finansministers efter min Mening stærke Afvisning af denne Tanke.

Jeg beklager, at jeg ikke har Tid til nærmere at gaa ind paa de Bemærkninger, som den højtærede Forsyningsminister henvendte til mig. Jeg maa nøjes med at gøre den korte Bemærkning, at hans Argumentation over for mig efter min Mening paa en Række Punkter var misvisende, paa et enkelt Punkt letfærdig. Jeg fastholder, at hele Regeringens økonomiske Politik, sammenholdt med det, man lovede Vælgerne i 1945, har spillet fallit.

Til de Bemærkninger, den højtærede Statsminister gjorde om de økonomiske Forhold, vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at der ogsaa er Vanskeligheder i Norge og Sverige, hvor der sidder socialdemokratiske Regeringer. Det er klart, det er der i alle Lande, men man har hverken i Norge eller i